

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010165
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814010165.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému N. Z., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 17. februára 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. októbra 2015, sp. zn. 2Nt/11/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného N. Z. zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 27. októbra 2015, sp. zn. 2Nt/11/2014, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 394 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného N. Z. na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.1.2012, sp. zn. 3T/159/2011, právoplatne uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 16.6.2010 si po predchádzajúcom telefonickom dohovore s poškodenou G. J. od nej požičal finančnú hotovosť 2.200 Eur a to z dôvodu potreby pre svojho syna, ktorú mu poškodená zaslala z L. internetovým prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol účtom Z. P. a ktorá ich následne z účtu vybrala a po synovi obžalovaného i poslala, túto pôžičku sa ústne zaviazal poškodenej vrátiť do konca júna 2010, hoci vedel, že tieto peniaze poškodenej nevráti, nemá finančné prostriedky na ich vrátenie, finančné prostriedky pre syna vôbec nepotreboval a ani mu ich nedal, na následné naliehanie poškodenej jej vrátil v novembri 2010 len 500 Eur a odvtedy sa poškodenej zatajuje, čím spôsobil poškodenej G. J. škodu vo výške 1.700 Eur, a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 20 mesiacov, pričom následne uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.2.2014, sp. zn. 3T/159/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.3.2014, sp. zn. 23Tos/31/2014 bol odsúdenému nariadený výkon uvedeného trestu vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej trojdňovej lehote podal sťažnosť odsúdený N. Z.. V jej písomnom odôvodnení namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že nebol vypočutý ním navrhnutý svedok T. I. a že by sa malo preveriť aj obhajobné tvrdenie odsúdeného, podľa ktorého peniaze, ktoré prevzal od svedkyne P. jeho syn L. Z., vzápätí jeho syn posielal ďalej bankovým prevodom z P. banky alebo zo U., pričom on dôkaz v uvedenom smere nemohol predložiť, pretože z dôvodu bankového tajomstva nemá prístup k bankovým údajom týkajúcim sa prevodov na účtoch iných osôb. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 25. januára 2016, na neverejnom zasadnutí dňa 17. februára 2016 preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného N. Z. nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočné zrejme nielen to, že odsúdený návrhom na obnovu konania sa domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste odsúdeného napriek tomu, že v konaní o povolení obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva, ale aj to, že podstatné argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe nielen orgánom prípravného konania, ale aj okresnému už v pôvodnom konaní.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na to, že v pôvodnom konaní predmetom dokazovania, okrem iných okolností, boli aj okolnosti týkajúce sa požičania peňazí od poškodenej, vrátane spôsobu poskytnutia pôžičky, jej výšky, spôsobu poskytnutia i prevzatia peňazí, ako aj možnosti splatenia pôžičky vo vopred dohodnutej lehote a pritom vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že finančnú hotovosť 2.200 Eur dňa 16.6.2010 si po predchádzajúcom telefonickom dohovore s poškodenou G. J. od nej požičal odsúdený N. Z. a to z dôvodu potreby pre svojho syna, že uvedenú sumu odsúdenému zaslala poškodená z L. internetovým prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol účtom Z. P., že táto ich následne z účtu vybrala a po synovi obžalovaného i poslala, že túto pôžičku sa ústne zaviazal poškodenej vrátiť do konca júna 2010, hoci vedel, že tieto peniaze poškodenej nevráti, lebo nemal finančné prostriedky na ich vrátenie, že finančné prostriedky pre syna vôbec nepotreboval, ani mu ich nedal a že na následné naliehanie poškodenej jej vrátil v novembri 2010 len 500 Eur.

Okresný súd správne poukázal na to, že z hľadiska skutkových zistení preukázaných v pôvodnom konaní nemožno za novú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zistenie skutkového stavu a ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, považovať odsúdeným predložené čestné prehlásenie Bc. T. I. zo dňa 8.4.2014, podľa ktorého

mu dňa 16.6.2010 v W. L. Z., syn odsúdeného vrátil dlh vo výške 1.000 Eur. Odhliadnuc od toho, že z predloženého čestného prehlásenia nie je hodnoverne preukázané, či na ňom uvedený podpis je podpisom osoby Bc. T. I., okolnosť, že syn odsúdeného mal dňa 16.6.2010 vrátiť Bc. T. I. dlh vo výške 1.000 Eur, nielenže nepreukazuje, že by išlo o finančné prostriedky z peňazí, ktoré si požičal odsúdený N. Z. od poškodenej G. J., navyše keď už v pôvodnom konaní svedok L. Z., syn odsúdeného potvrdil, že od odsúdeného žiadne peniaze neprevzal a ani ich nepotreboval, ale ani nespochybňuje, vzhľadom na skutočnosti a dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, skutkové zistenie súdu v pôvodnom konaní, že finančnú hotovosť vo výške 2.200 Eur si od poškodenej požičal odsúdený N. Z., že túto pôžičku sa ústne zaviazal poškodenej vrátiť do konca júna 2010, hoci vedel, že tieto peniaze poškodenej nevráti, lebo nemal finančné prostriedky na ich vrátenie a že finančné prostriedky pre syna vôbec nepotreboval, ani mu ich nedal.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr.por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, nepovažoval sťažnosť odsúdeného N. Z. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.